

Sedmični pregled sudske prakse
3. – 7. juni 2019. godine¹

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 8.</p> <p>Član 6. stav 1</p>	<p>Yilmaz v. Turkey, br. 36607/06</p> <p>4. juni 2019.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Učitelju nije dopušteno da preuzme posao zbog podataka o privatnom životu.</p> <p>Aplikant, učitelj vjeronauke, uspješno je položio državni ispit za podučavanje religije u inostranstvu. Međutim, nije mu bilo dopušteno da preuzme funkciju primarno iz razloga što je sigurnosna provjera otkrila prakticiranje vjerskih islamskih praksi u njegovom domu.</p> <p>Žalio se na osnovu člana 8. zbog toga što mu nije bilo dopušteno preuzeti posao zbog stvari iz privatnog života koje nisu vezane za njegovu sposobnost obavljanja posla.</p> <p>- U predmetu se raspravljalo o primjenjivosti člana 8. Konvencije. Radi se o prvoj aplikaciji u kojoj je primjenjivost člana 8 razmatran sa aspekta “razloga” (za razliku od aspekta “posljedice”) koji je izložen i obrazložen u predmetu Denisov v. Ukraine [Veliko vijeće], br. 76639/11, 25. septembra 2018. godine. Naime, pitanje navodne povrede privatnog života u ovom predmetu je nastalo zbog primarnih razloga osporene odluke, a ne zbog njenih posljedica. Izbor pristupa je od značaja jer se prag ispitivanja ne primjenjuje na pristup koji se temelji na razlozima (vidi, nasuprot tome, primjena praga ispitivanja na pristupu zasnovanom na posljedicama u J.B. and Others v. Hungary (odluka), broj 45434/12, 27. novembar 2018. godine). Pogledajte paragrafe 38-41 presude.</p> <p>- Vidi takođe privatni život javnog službenika - učitelja - i imperitive javnih službi za podučavanje i obrazovanje: paragraf 47 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije, te povreda člana 6. stav 1 zbog dužine postupka.</p>
<p>Član 6.</p>	<p>Sigurður Einarsson and Others v. Iceland, br. 39757/15</p> <p>4. juni 2019.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Pravo na odbranu.</p> <p>Odgovarajuće vrijeme i mogućnosti za pripremu odbrane. Aplikanti se posebno žale kako nisu mogli imati pristup ogromnoj količini podataka koje je tužilaštvo prikupilo tokom istražne faze i, između ostalog, nisu bili u mogućnosti da iznesu svoj stav kada je tužilaštvo vršilo elektronsko “filtriranje” relevantnih podataka koji će biti obuhvaćeni istragom (član 6. stav 3.b). Vidi također član 6. stav 3. d) Konvencije. Krivičnopravni aspekt prava na pravično suđenje.</p> <p>- Pravo odbrane da ima pristup dokazima u posjedu tužilaštva: vidjeti paragrafe 85-93 presude.</p> <p>- Nepristrasnost jednog od sudaca Vrhovnog suda: pitanje porodičnih veza (koje se tiču supruge i sina sudije). Nema povrede člana 6. stav 1. Konvencije.</p>
<p>Član 34.</p>	<p>Mehmet Ali Ayhan and Others v. Turkey, br. 4536/06 i 53282/07</p>	<p>Pravo pojedinca da podnese aplikaciju Evropskom sudu za ljudska prava i obaveza države da ne ometa djelotvorno ostvarivanje tog prava.</p> <p>“Prva aplikacija” aplikantata podnesena 2005. godine o presretanju njihove korespondencije s nevladinim organizacijama od strane zatvorskih organa proglašena je nedopuštenom. U svojim kasnijim (odnosno sadašnjim) aplikacijama prigovarali su da je domaći sud presreo njihovu prepisku sa advokatima vezanu za prvu aplikaciju (pisma</p>

¹ Informacija ne obavezuje Sud.

	<p>4. juni 2019.</p> <p>Odjel II</p>	<p>njihovih advokata sa pratećim obrascima za davanje punomoći), uz obrazloženje da su ti advokati tražili poslove protivno zakonu o prepisci između zatvorenika osuđenih za krivična djela terorizma i njihovih advokata.</p> <p>- Prepiska između aplikanata i njihovih zastupnika: u ovom se predmetu navodno uplitanje u pravo aplikanata odnosilo na prvu aplikaciju, dakle, ne na tekuću aplikaciju. Nadalje, trenutni predmet ne obuhvata otvaranje ili presretanje pisama koja su sa Suda poslana aplikantima, već se odnosi na pisma koja su aplikantima poslali njihovi zastupnici uključujući obrasce koji su trebali biti popunjeni radi podnošenja i finalizacije njihove druge aplikacije pred Sudom.</p> <p>- Aplikacija ispitana samo u skladu s članom 34. Konvencije - a ne na temelju člana 8. (pravo na prepisku) na koju su se aplikanti pozvali. Pogledajte paragrafe 42-43 presude.</p> <p>- Obaveza država da ni na koji način ne ometa djelotvorno ostvarivanje prava na podnošenje predstavke Evropskom sudu za ljudska prava prema članu 34. Konvencije. Osoba je dužna odlučiti hoće li poduzeti postupak u vezi s navodnim kršenjem svojih konvencijskih prava. Pogledajte paragrafe 39-44 presude.</p> <p>Utvrđeno je da država nije ispunila obaveze prema članu 34. Konvencije.</p>
<p>Član 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju</p> <p>Član 7</p>	<p>Rola v. Slovenia, nos. 12096/14 and 39335/16</p> <p>4. juni 2019.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Zakonitost trajnog oduzimanja dozvole za obavljanje poslova likvidatora.</p> <p>Aplikant je 2004. godine dobio dozvolu za obavljanje poslova likvidatora. Dozvola mu je oduzeta 2011. godine kada je postalo poznato da je u 2003. i 2004. godini osuđen za dva nasilna krivična djela.</p> <p>Trajno oduzimanje dozvole temeljilo se na zakonskoj odredbi iz 2008. godine prema kojoj se dozvola treba oduzeti ako je likvidator osuđen za krivično djelo učinjeno sa namjerom. Član 7. Konvencije (kažnjavanje samo na osnovu zakona) i član 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju (pravo na imovinu).</p> <p>- Primjenjivost člana 7.: relevantni kriteriji za ocjenu treba li pomenuto oduzimanje licence smatrati "kaznom" u autonomnom smislu člana 7: paragraf 60 presude. Sama činjenica da je osporena mjera bila trajne prirode nije dovoljna da se oduzimanje licence smatra „kaznom“: paragraf 66 presude. Primjenjivost člana 1. Protokola br. 1: aplikantova profesionalna praksa predstavljala je "imovinu": vidi, paragrafi 73 i 74 presude.</p> <p>- Uticaj koje je na pitanje zakonitosti oduzimanja dozvole imala činjenica da aplikant u vrijeme počinjenja djela nije mogao razumno predvidjeti da bi njegova osuda automatski dovela do opoziva licence. Vidjeti paragraf 85 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju. Utvrđeno da član 7. Konvencije nije primjenjiv na predmet, te da stoga nema povrede ovog člana.</p>
<p>Član 4 Protokola br. 7</p>	<p>Nodet v. France, no. 47342/14</p> <p>Odjel V</p>	<p>Načelo <i>ne bis in idem</i>.</p> <p>Pritužba na osnovu člana 4. Protokola br. 7 (<i>ne bis in idem</i>) u vezi mješovitih postupaka koji se vode u kontekstu insajderskog poslovanja: klasični krivični postupak kao i regulatorni postupci pred finansijskim organom.</p> <p>- Pored predmeta Jóhannesson and Others v. Iceland, br. 22007/11, 18. maj 2017. godine, ovo je drugi put da je vijeće primjenilo načela koja su usvojena od strane Velikog vijeća u predmetima A and B v. Norway, a posebno pitanje da li je postojala dovoljna povezanost u sadržaju i vremenu između oba postupka kako bi se formirala integrirana cjelina.</p> <p>- Tužena vlada izričito je izjavila da se neće pozivati na rezervu Francuske izraženu u skladu s članom 57. Konvencije: vidjeti paragrafe 35 i 36 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 4. Protokola br. 7. uz Konvenciju.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
10. – 14. juni 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 3	<p>Marcello Viola v. Italy (no. 2), br. 57129/10</p> <p>13. juni 2019.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Izdržavanje kazne dugotrajnog zatvora.</p> <p>Aplikant tvrdi da se njegova kazna doživotnog zatvora <i>de facto</i> i <i>de jure</i> ne može smanjiti. On je osuđen za krivična djela povezana s mafijom i zbog toga se na njegovu kaznu primjenjuje režim različit od onog koji vrijedi za obične zatvorenike koji izdržavaju doživotnu kaznu zatvora. Konkretno, aplikant može biti pušten samo ako surađuje s vlastima tokom istraživanja krivičnih djela povezanih s mafijom (doušnik), pokazujući tako da se udaljio od mafije. Specifična i nova situacija u kontekstu izdržavanja kazne doživotnog zatvora koja se odnosi na određene opasne zatvorenike.</p> <p>Pitanje ima li aplikant pod ovim posebnim režimom stvarnu mogućnost da radi na svojoj rehabilitaciji i <i>de facto</i> mogućnost puštanja na slobodu. Vidi posebno paragrafe 125-131 i 142 presude. Vidi također obrazloženje u vezi člana 46. o reformi režima doživotnog zatvora: paragrafi 142-144 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. Konvencije.</p>
<p>Član 5, stav 1 (f)</p> <p>Član 8</p>	<p>Ozdil and Others v. the Republic of Moldova, br. 42305/18</p> <p>11. juni 2019.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Izručenje stranih državljana bez poštivanja garancija domaćeg i međunarodnog prava.</p> <p>Predmet se odnosio na prikriveno izručenje pet turskih državljana koje su tražili turske vlasti zbog navodnih veza s pokretom Fethullah Gülen.</p> <p>Njihovo lišenje slobode i izručenje sa teritorije jedne države u drugu koje zaobilazi sve garancije koje nudi domaće i međunarodno pravo, vidi paragrafe 29 – 31 presude. Vidi takođe predmet El-Masri v. the Former Yugoslav Republic of Macedonia [Veliko vijeće].</p> <p>Primjena člana 5., stav 1 (f) Konvencije i garancije prema članu 8. Konvencije.</p> <p>Protjerivanje stranaca.</p> <p>Predvidljivost mjera koje se primjenjuju u kontekstu nacionalne sigurnosti ne može biti ista kao u mnogim drugim oblastima. Ipak, domaće zakonodavstvo mora pružiti mjere pravne zaštite od proizvoljnog uplitanja državnih vlasti u prava zagarantovana Konvencijom (vidi paragrafe 65 i 66 Konvencije, te također predmet Al-Nashif v. Bulgaria).</p> <p>U ovom predmetu nije potrebno posebno odlučivati o prigovoru prema članu 1. Protokola br. 7. Konvencije (Proceduralne zaštite u vezi sa protjerivanjem stranaca).</p> <p>Utvrđena povreda člana 5 (pravo na slobodu i sigurnost) i člana 8 (pravo na privatni i porodični život). Utvrđeno da aplikacija nije prihvatljiva u pogledu člana 6 (pravo na pravično suđenje).</p>

Sedmični pregled sudske prakse
17. – 21. juni 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 3 Član 8</p>	<p><u>A. and B. v. Croatia</u>, br. 7144/15</p> <p>20. juni 2019.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Navodi o seksualnom zlostavljanju djece od strane bliskih osoba.</p> <p>Obaveze država prema članovima 3. i 8. Konvencije. Zajedničko ispitivanje ovih članova, sa proceduralnog aspekta. Aplikantice, majka i njena kćerka B, tvrdile su da nacionalne vlasti nisu adekvatno odgovorile na navode o seksualnom zlostavljanju B. od strane oca, i da u tom pogledu ne postoji nijedan efikasan lijek.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zastupanje djeteta pred Evropskim sudom za ljudska prava: Sud je zatražio od Hrvatske advokatske komore da imenuje zastupnika za dijete podnositeljice zahtjeva i da u njeno ime podnesi podneske, s obzirom na spor između roditelja. Majka nema status žrtve pred Evropskim sudom za ljudska prava (paragrafi 89-90 presude). - Pogledajte pozitivne obaveze država u slučajevima seksualnog zlostavljanja djece. - Pogledajte takođe relevantne međunarodne i evropske materijale: paragrafi 76-83 presude. <p>Nije utvrđena povreda člana 3. i 8. Konvencije.</p>
<p>Član 2. Protokola 1</p>	<p><u>Mehmet Reşit Arslan and Orhan Bingöl v. Turkey</u>, br. 47121/06, 13988/07 i 34750/07</p> <p>18. juni 2019.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Obrazovanje u zatvoru i pristup računarima / internetu od strane zatvorenika koji žele nastaviti univerzitetske studije.</p> <p>Novo pitanje.</p> <p>Aplikanti su zatvorenici koji izdržavaju kazne doživotnog zatvora. Osuđeni su za članstvo u ilegalnoj militantnoj organizaciji. Tražili su pristup računarima / internetu kako bi pratili programe učenja na daljinu koji su dio visokoškolskih programa na koja su prihvaćeni, odnosno prijavljeni. Njihovi zahtjevi su odbijeni, uglavnom iz sigurnosnih razloga.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Da li aplikanti koji nisu upisani na kurs uživaju status „žrtve“: paragraf 53 presude. - Tumačenje i obim pojma "pravo na obrazovanje" u takvom kontekstu: vidjeti paragrafe 51 do 53 presude. - Zatvorenici i "pravo na obrazovanje" prema Konvenciji. Obaveze država u ovom kontekstu. Međusobne relacije sa članom 10: paragrafi 55 do 59 i paragraf 69 presude. Pogledajte i relevantni evropski materijal: paragraf 69 presude. - Korištenje elektroničkog uređaja koji je opremljen računskim i jezičnim prevoditeljskim funkcijama od strane zatvorenika u njegovoj zatvorskoj ćeliji: paragraf 67 presude. <p>Utvrđena povreda člana 2. Protokola br. 1 uz Konvenciju u odnosu na dva aplikanta.</p>
<p>Član 8</p>	<p><u>Vladimir Ushakov v. Russia</u>, br. 15122/17</p> <p>18. juni 2019.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Haška konvencija o građanskim aspektima međunarodne otmice djece.</p> <p>Aplikant živi u Finskoj i oženio se ruskom državljanicom. Tokom postupka za razvod i određivanje starateljstva u Finskoj, majka je kćerku, koja je u tom trenutku imala nešto više od 2 godine, odvela u Rusiju i nikad se nije vratila u Finsku.</p> <p>Ruski sud je odbio da naloži povratak kćerke aplikanta u Finsku, pozivajući se na Hašku konvenciju o građanskim aspektima međunarodne otmice djece iz 1980. godine.</p> <p>Da li su tumačenjem i primjenom odredaba Haške konvencije od strane domaćeg suda osigurane garancije aplikanta iz člana 8. Konvencije.</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije (pravo na porodični život).</p>

<p>Član 8</p>	<p>Haddad v. Spain, br. 16572/17</p> <p>18. juni 2019.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Pružanje javne brige o djeci u kontekstu porodičnog nasilja.</p> <p>Troje djece aplikanta stavljeno je pod starateljstvo 2012. godine. Odluka je uslijedila na zahtjev majke, odnosno supruge aplikanta nakon što je ona iznijela navode o nasilničkom ponašanju aplikanta. Ove optužbe su dovele do podnošenja krivične prijave protiv aplikanta i do sudske naredbe kojom mu se zabranjuje pristup djeci. Aplikant je na kraju oslobođen optužbe. Dva najstarija djeteta su mu vraćena, dok je najmlađe trenutno predmet postupka usvojenja.</p> <p>Pozitivne obaveze države u ovom kontekstu, vodeći računa o najboljem interesu djeteta.</p> <p>Vidi paragrafe 78-80 presude za stav Suda o odgovarajućim mjerama koje bi se mogle poduzeti u najboljem interesu djeteta za izvršenje presude na domaćem nivou, a u vezi člana 41. Konvencije (pravično zadovoljenje).</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije (pravo na privatni i porodični život).</p>
<p>Član 6</p>	<p>Chiarello v. Germany, br. 497/17</p> <p>20. juni 2019.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Pravo na suđenje u razumnom roku.</p> <p>Trajanje postupka (8 godina i 5 mjeseci na četiri nivoa nadležnosti).</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pitanje razumnosti dužine postupka: vidi posebno paragrafe 48-50 presude. - Domaći sud proglasio je „odsluženim“ tri mjeseca zatvorske kazne, zbog kašnjenja u krivičnom postupku. Da li aplikant ima status žrtve u skladu sa članom 34. Konvencije? U kojoj je mjeri smanjenje kazne „dovoljna i adekvatna naknada“ prema Konvenciji? - Predmet je primjer da smanjenje kazne zatvora na "izričit i mjerljiv način" rezultira gubitkom statusa žrtve prema Konvenciji. Pogledajte paragrafe 50 i 55-59 presude. <p>Nema povrede člana 6. stav 1. Konvencije (krivičnopravni aspekt).</p>

Sedmični pregled sudske prakse
24. – 28. juni 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Članovi 2, 3, 6, 8 i 13.	Nicolae Virgiliu Tănase v. Romania , br. 41720/13 25. juni 2019. Veliko vijeće	Istraga povodom saobraćajne nesreće sa teškim posljedicama. - Koje članove Konvencije treba primijeniti u slučaju nesreće koja za posljedicu ima teške povrede. - Član 2: Za prihvatljivost aplikacije, vidi prije svega paragrafe 146-150 presude. Pitanje efikasnosti istrage, te iscrpljivanje domaćih pravnih lijekova (član 35. stav 1). - Član 6. (građanskopravni aspekt): Pristup sudu u situaciji kada zahtjevi građanske prirode izneseni u okviru krivičnog postupka nisu ispitani zbog prekida tog postupka. Pogledajte paragrafe 196-201. - Pravo na pravično suđenje u razumnom roku u skladu sa članom 6. Konvencije. Odvojeno je ispitano trajanje istrage u krivičnom postupku (sedam godina i osam mjeseci) u kontekstu kompleksnosti predmeta i potrebe za postupanjem sa posebnom pažnjom (paragraf 213 presude). Za pitanje prihvatljivosti aplikacije u pogledu člana 3. i član 8: vidi posebno paragrafe 123, 130 i 131 presude. - Za navodno kršenje člana 13., u vezi s članom 2. Konvencije vidi paragrafe 217-218 presude - preispitivanje sudske prakse. - Član 3: Posebna situacija u kojoj se podnosilac predstavke žalio da je postupanje prema njemu - zbog načina na koji su vlasti vodile krivičnu istragu u predmetu sa kojim je bio vezan - prekršilo član 3. Konvencije: Pogledajte pregled relevantne sudske prakse, paragrafi 225-231 presude. Nije utvrđena povreda člana 2. i člana 6. Konvencije. Aplikacija u odnosu na članove 3. i 8. je proglašena nedopuštenom, dok je Sud utvrdio da nije potrebno posebno ispitivati povredu člana 13. u vezi člana 2.
Član 8	Tolić and Others v. Croatia (odluka), br. 13482/15 4. juni 2019. (otpremljena 27. juni 2019.) Odjel I	Zagađenje vode u zgradi u kojoj aplikanti žive uzrokovano je nepravilnim građevinskim radovima koje su izvodile privatne kompanije (a ne država). Navodni neuspjeh države da adekvatno i efikasno odgovori na navode aplikanata da su nekoliko godina bili izloženi ozbiljnoj opasnosti. Primjena člana 8. (kućni, privatni i porodični život). Pitanje u kojoj mjeri će zaštita biti pružena pravnim okvirom (pravni lijekovi u parničnom / krivičnom postupku). Za Sud, u ovom slučaju, "koliko god zagađenje vode predstavlja neprijatnost za aplikante", prema članu 8. nije postojala obaveza da domaće vlasti učinkovito primjenjuju krivičnopravne mehanizme", odnosno nisu bili u obavezi pokrenuti krivični postupak. Uporedite predmet sa prethodnim slučajevima u kojima je Sud utvrdio da je član 8. Konvencije zahtijevao efikasnu primjenu krivično-pravnih mehanizama u odnosima između privatnih stranaka. Vidi posebno paragrafe 91-95, te 99 odluke. Aplikacije je nedopustiva kao očigledno neosnovana.
Član 8	Aktaş and Aslaniskender v. Turkey , br. 18684/07 i	Pozitivne obaveze države u pogledu zahtjeva za promjenom imena i prezimena. - Razlika između odbijanja da se dozvoli promjena imena i obaveze: paragraf 43 presude. - Test proporcionalnosti kojeg trebaju provesti domaći sudovi između različitih interesa: paragrafi 47-49 presude. Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.

	21101/07 25. juni 2019. Odjel II	
Član 8	Ulusoy v. Turkey , no. 54969/09 25. juni 2019. Odjel II	Nedostatak efikasne istrage o navodnom medicinskom nemaru. Nekoliko postupaka je vođeno protiv bolnice nakon rođenja djeteta koje je ozbiljno hendikepirano kao posljedica nedostatka kisika novorođenčetu. Aplikacija se ispituje u skladu s članom 8. Konvencije. - obaveza države u kontekstu navodnog medicinskog nemara. Vidi međusobnu vezu između člana 2, 8 i 6. Konvencije. - Načela iz predmeta Lopes de Sousa Fernandes v. Portugal [Veliko vijeće], br. 56080/13, od 19. decembra 2017. godine, razvijena u skladu s članom 2. Konvencije (pravo na život), proširena na član 8. Konvencije (pravo na privatni život): vidjeti paragrafe 82 do 86, te paragrafe 90 do 93 presude. - Vidi takođe ulogu forenzičkih stručnjaka u takvom kontekstu i referencu na član 6. Konvencije: paragrafi 107-110 presude. Utvrđena povreda člana 8. Konvencije (proceduralni aspekt).
Član 5. stav 1. tačka (d)	Blyudik v. Russia , no. 46401/08 25. juni 2019. Odjel III	Zakovitost smještaja aplikanticine kćerke u zatvorenu obrazovnu ustanovu za maloljetnike. Kći aplikantice koja je imala 15 godina bila je smještena u zatvorenu obrazovnu ustanovu za maloljetnike na 2500 km od njenog rodnog grada. Pritužba zbog zakonitosti smještaja maloljetnika i miješanja u njihovo pravo na poštovanje porodičnog života prema članu 8. Konvencije zbog velike udaljenosti između ustanove i doma. - Aplikaciju je podnijela aplikantica u svoje ime, te je uputila prigovore zbog povrede vlastitih prava, kao i prava svoje kćerke: vidjeti paragraf 43 presude. - Budući da je Sud utvrdio povredu člana 5., stava 1. tačke (d), zbog smještanja aplikanticine kćerke u zatvorenu obrazovnu ustanovu za maloljetnike i člana 5. stava 5., da li aplikantica koja djeluje u interesu svoje kćeri ili sama kćerka aplikantice po punoljetstvu ima pravo na naknadu zbog povrede člana 5., stava 1. tačke (d) Konvencije. - Međusobni odnos između pitanja zakonitosti prema članovima 5. i 8. Konvencije: kršenje člana 5. stava 1. tačke (d) zbog nepostojanja bilo kakvih osnova prema domaćem zakonu za smještaj značilo je da miješanje u porodični život nije "u skladu s zakonom" kako to zahtijeva član 8. stav 2. Konvencije: paragraf 75 presude. Utvrđena povreda člana 5. stav 1 (d) Konvencije, kao i člana 8. Konvencije.
Član 5 stav 1. tačka (f) Član 5. stav 4.	Al Husin v. Bosnia and Hercegovina (no. 2), no. 10112/16 25. juni 2019.	Smještaj aplikanta u imigracijski centar. Aplikant je bio zadržan u imigracijskom centru duži vremenski period zbog moguće deportacije, dok su vlasti tražile sigurnu treću zemlju u koju će ga isporučiti. Razlozi za aplikantovo zadržavanje u imigracijskom centru nisu postojali cijelo vrijeme, jer je od jednog momenta postalo očigledno da ne postoji realna mogućnost njegove ekstradicije u drugu državu. Član 5. stav 4. Aplikant je bio pritvoren s ciljem njegove deportacije iz razloga nacionalne sigurnosti. Tvrdi da nije mogao učinkovito osporiti pritvaranje jer nije imao pristup tajnim dokazima. Vidi posebno paragrafe 114 i 119 presude. Utvrđena povreda člana 5. st. 1. Konvencije za određeni vremenski period boravka aplikanta u imigracijskom centru. Nema povrede člana 5. st. 4 Konvencije.

	Odjel IV	
Član 6.	Cosmos Maritime Trading and Shipping Agency v. Ukraine , no. 53427/09 27. juni 2019. Odjel V	Nepriistrasni sud / stečajni postupak. Nepriistrasnost privrednog suda koji je smješten u zgradi koja je sudu predata od dužnika nešto prije pokretanja stečajnog postupka, kada je dužnik već bio u finansijskim problemima. Prenos je dovršen kada je stečajni postupak već bio u toku. Građanskopravni aspekt člana 6. Konvencije. Utvrđena povreda člana 6. stav 1 Konvencije u pogledu zahtjeva nepriistrasnosti, te zbog dužine postupka.

Sedmični pregled sudske prakse
1. – 5. juli 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 8. Član 13.	Gorlov and Others v. Russia , no. 27057/06 2. juli 2019. Odjel III	Stalni video nadzor zatvorenika. Pravo na privatni život: Stalni video nadzor zatvorenika tokom boravka u njihovim zatvorenim ćelijama. Sigurnosni mehanizam u pritvorskim jedinicama prije suđenja i nakon donošenja osuđujuće presude. Nadzor putem televizijskih kamera zatvorenog kruga (CCTV kamere) kojeg rutinski provode ženske uposlenice zatvorske službe. Pitanje: je li mjera «u skladu sa zakonom» kako je zahtevano članom 8. st. 2. Konvencije. Vidjeti paragrafe 89 i paragrafe od 96 do 99 presude. Zahtjev o «kvaliteti zakona». - Član 13: Dostupnost djelotvornog lijeka na nacionalnoj razini u pogledu stavljanja pod stalni video nadzor. Vidi naročito paragrafe 108 i 109 presude. - Vidi također paragraf 120 presude u odnosu na član 41. i 46. Konvencije. Utvrđena povreda člana 8. Konvencije, te člana 13. u vezi sa članom 8. Konvencije.
Član 3.	R.S. v. Hungary , no. 65290/14 2. juli 2019. Odjel IV	Prisilno provođenje testa urina pomoću katetera s ciljem pribavljanja dokaza. Aplikant je nakon lišenja slobode prisiljen na test urina pomoću katetera pod sumnjom da je bio pod uticajem alkohola ili droge tokom vožnje. - Primjenjivost člana 3. prema predmetu Bouyid v. Belgium [GC], br. 23380/09, paragraf 86 presude, ECHR 2015, paragrafi 34-35 presude i pojam "ljudskog dostojanstva". - Zabrana nečovječnog i ponižavajućeg postupanja: procjena uplitanja u fizički integritet osobe izvršena s ciljem pribavljanja dokaza koji bi se mogli dobiti drugim putem (uzorak krvi): paragraf 58 i paragraf 72 presude. Usporedite sa predmetom Jalloh v. Germany [GC], br. 54810/00, paragrafi 70-71 presude, ECHR 2006-IX. Utvrđena povreda člana 3. Konvencije.
Član 2.	Kurt v. Austria , no. 62903/15 4. juli 2019. Odjel V	Nasilje u porodici. Navodni propust nadležnih tijela da adekvatno zaštite majku i djecu od nasilnog supruga. Policija je mužu izdala zabranu prilaska za sve stambene prostore; međutim, ubistvo je počinjeno u školi koju su pohađala djeca koja nije bila obuhvaćena zabranom. Pitanje: jesu li vlasti ispunile svoje pozitivne obaveze iz materijalnog dijela člana 2. U svjetlu informacija koje su vlastima bile dostupne u materijalno vrijeme, jesu li znale ili su trebale znati da postoje stvarni i neposredni rizik za život jednog od članova obitelji? (vidi u vezi s tim Osman v. the United Kingdom , 28. oktobra 1998., Izvještaji presuda i odluka 1998. VIII; Opuz v. Turkey , br. 33401/02, paragrafi 128-130 presude, ECHR 2009; Talpis v. Italy , br. 41237/14, paragraf 101 presude, 2. mart 2017.). Nema povrede člana 2. Konvencije.

<p>Član 1. Protokola br. 1</p>	<p><u>Svitlana Ilchenko v. Ukraine</u>, no. 47166/09 4. juli 2019. Odjel V</p>	<p>Postupak utvrđivanja naknade za srušenu garažu. Postupak pokrenut radi naknade za imovinu koja je srušena radi razvoja stambenih objekata, kako u privatne komercijalne svrhe, tako i u javnom interesu. Nova situacija. Zahtjevi prema Konvenciji u pogledu postupka kompenzacije i određivanja iznosa. - Očiti propust aplikantice da odgovori na ponudu općine za pregovaranje o nagodbi ex gratia ne može se tumačiti kao odricanje od njenih prava (paragrafi 71-73 presude). - Pitanje određivanja naknade u kontekstu miješanih privatnih i javnih interesa: vidjeti odgovarajuća načela i zahtjeve Konvencije u paragrafima 70, 71 i 75 presude. Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.</p>
<p>Član 8 Član 8 u vezi sa članom 14</p>	<p><u>P. v. Ukraine</u> (dec.), no. 40296/16 4. juli 2019. (otpremljena) Odjel V</p>	<p>Promjena ličnih dokumenata interseksualne osobe. Aplikant je interseksualna osoba koja želi promijeniti lične dokumente. Aplikantov zahtjev je odbijen od strane upravnog suda, koji je sugerirao aplikantu da može tražiti sudsku presudu da mu je pogrešno određen muški spol pri rođenju. Član 8. samostalno i u vezi s članom 14. Zahtjev odbijen na temelju člana 35. stav 1. zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih lijekova. Vlada je dala primjer domaće sudske prakse koja se bavi sličnom situacijom. Aplikant je trebao isprobati lijek koji je predložio upravni sud, a koji se ne može smatrati očigledno uzaludnim: paragrafi 53-54 presude. Pogledajte relevantni međunarodni materijal o interseksualnim osobama: paragrafi 30-34 presude. Nedopuštena aplikacija.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
8. – 12. juli 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 4 Protokola 7	Mihalache v. Romania , no. 54012/10 8. juli 2019. Veliko vijeće	Ne bis in idem. Vozač suđen dva puta za isto djelo. Aplikant se žalio da je dva puta procesuiran za istu stvar: tokom policijske kontrole odbio je da se podvrgne krvnim pretragama koje su za cilj imale utvrđivanje nivoa alkohola u krvi. Prvi krivični postupak je obustavljen odlukom tužioca, jer djelo nije dovoljno ozbiljno da bi predstavljalo krivično djelo. Tužilac mu je odredio kaznu od 250Eur koja je postala pravosnažna nakon proteka roka za žalbu. Aplikant je kaznu platio. Godinu dana kasnije, više tužilaštvo je, po službenoj dužnosti, ponovo pokrenuo postupak, jer kazna nije bila odgovarajuća težini djela, dakle postupak je ponovo pokrenut bez novih činjenica ili osnovnih nedostataka prvobitnog postupka koji zahtjevaju ispravku. U ponovljenom postupku izrečena mu je kazna zatvora u trajanju od godinu dana, uslovno. Vidi također sudske praksu o kriteriju predvidljivosti primjene zakona prema članu 4. Protokola 7 i njezinu međusobnu povezanost sa zahtjevom „zakonitosti“ utvrđenim u drugim odredbama Konvencije: paragrafi 111-112 presude. Član 41. Aplikant nije podnio nikakav poseban zahtjev za pravičnu naknadu pred Velikim vijećem. Utvrđena povreda člana 4. Protokola br. 7.
Član 6	Skrlj v. Croatia , no. 32953/13 11. juli 2019. Odjel I	Nepriistrasnost suda u prekršajnom postupku. Razlozi za izuzeće sudije. Navodni nedostatak nepriistrasnosti sudije pojedinca koji je postupao u prekršajnom postupku, kada je isti sudija u drugom postupku protiv aplikanta nekoliko dana ranije pristao biti izuzet od suđenja priznavši animozitet prema majci aplikanta. Specifična situacija: predmet se treba razlikovati od slučajeva u kojima je jedino pitanje bilo prijašnje funkcionalno sudjelovanje sudije u postupku. U ovom predmetu sudija je bio svjestan okolnosti koje opravdavaju njegovo izuzeće i u ovom predmetu, prije održavanja ročišta koje je prethodilo donošenju osuđujuće presude. Sudija je trebao sam zatražiti izuzeće i u drugom predmetu protiv aplikanta. Odbačen prigovor o neiscrpljivanju domaćih pravnih lijekova (član 35., stav 1.) jer aplikant nikada nije tražio izuzeće sudije: vidi paragrafe 43-45 presude. Utvrđena povreda člana 6. stav 1 Konvencije (krivičnopravni aspekt).
Član 2	Romeo Castaño v. Belgium , no. 8351/17 9. juli 2019. Odjel II	Saradnja u krivičnim stvarima u postupku po Evropskom uhidbenom nalogu (EUN). Otac aplikanta ubijen je u terorističkom napadu ETA-e u Bilbao 1981. godine. Tri osobe su osuđene za navedeno krivično djelo u Španiji. Četvrta N. J. E. izbjegla je krivično gonjenje i trenutno živi u Belgiji. Belgijski sudovi su u dva navrata odbili izvršiti EUN koje su izdale španske vlasti sa zahtjevom za njezino izručenje. Oslanjajući se na izvještaje Komisije za prevenciju torture - CPT (2012) i UN-ovog Odbora za ljudska prava (2015), belgijski sud je izrazio sumnju u kompatibilnost španskog režima <i>incommunicado</i> pritvora (koji se primjenjuje na osobe osumnjičene za krivična djela povezana s terorizmom) sa zahtjevima za zaštitu od nehumanog tretmana prema članu 3. Konvencije. - Član 1: nadležnost <i>ratione loci</i> Belgije (član 35., stav 1.): načela iz predmeta Güzelyurtlu and Others v. Cyprus and Turkey [Veliko vijeće] koja se primjenjuju u ovom kontekstu. - Član 2: U kontekstu izvršenja EUN-a od strane države članice EU, priroda obaveze saradivanja s državom koja izdaje EUN.

		Utvrđena povreda člana 2 Konvencije (proceduralni aspekt).
<p>Član 3</p> <p>Član 14 u vezi člana 3</p>	<p>Volodina v. Russia, no. 41261/17</p> <p>9. juli 2019.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Eskalirajuća spirala nasilja u porodici.</p> <p>Sveobuhvatni pregled načela sudske prakse koja se odnose na pozitivne obaveze iz člana 3. Konvencije u kontekstu nasilja u porodici, sa naglaskom na specifičnosti porodičnog nasilja koje zahtijeva prilagođeni zaštitni okvir.</p> <p>- Član 14. u vezi s članom 3. Konvencije: Spolna diskriminacija žena. Nakon što se pokazalo da postoji velika strukturalna pristranost, aplikantica nije trebala dokazati da je i ona bila žrtva predrasuda: paragrafi 111-114 presude. Da li su žene nesrazmjerno pogođene porodičnim nasiljem u zemlji i jesu li domaće vlasti poduzele mjere usmjerene na postizanje stvarne rodne ravnopravnosti: paragrafi 117-132 presude.</p> <p>- Sveobuhvatni pregled relevantnih međunarodnopravnih standarda: vidjeti paragrafe 51-60 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. Konvencije, te člana 14. u vezi sa članom 3. Konvencije.</p>
<p>Član 5. stav 1.</p>	<p>Tim Henrik Bruun Hansen v. Denmark, no. 51072/15</p> <p>9. juli 2019.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Medicinsko vještačenje.</p> <p>Nakon prethodnih sličnih osuda, aplikant je 1996. godine bio osuđen za ozbiljno seksualno zlostavljanje maloljetnice. Izrečena mu je sankcija „sigurnog čuvanja“ na neodređeno vrijeme. Njegov terapijski tretman, a time i njegove šanse za rehabilitacijsko puštanje iz zatvora, su došli u bezizlaznu situaciju po pitanju odnosa povjerenja između aplikanta i zaposlenika institucije, kada je aplikant odbio hemijsku kastraciju (što je bio uslov puštanja) i, na kraju, nakon što je odbio savjetovanje.</p> <p>Aplikant se žalio da odluka o nastavku izdržavanja sankcije “sigurnog čuvanja” bez saslušanja vanjskog vještaka medicinske struke predstavlja kršenje člana 5., stava 1. Konvencije.</p> <p>U takvom bezizlaznom kontekstu, vlasti bi trebale zatražiti mišljenje vanjskog medicinskog stručnjaka za terapijsko liječenje kako bi se osiguralo da se odluka kojom se preispituje opravdanost nastavka pritvaranja temelji na razumnoj procjeni kontinuiranog poštivanja ciljeva izrečene kazne (vidi paragrafe 77- 78 i 83 presude i Ruiz Rivera v. Switzerland, br. 8300/06, 18. februar 2014.).</p> <p>Utvrđena povreda člana 5. stav 1. Konvencije.</p>
<p>Član 3. Protokola 1</p>	<p>Abdalov and Others v. Azerbaijan, br. 28508/11 i 2 drugi</p> <p>11. juli 2019.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Registracija kandidata na izborima.</p> <p>Aplikanti su se htjeli registrovati kao kandidati na parlamentarnim izborima 2010. godine, ali je njihova registracija prvobitno odbijena (nedostaci koji se tiču njihovih potpisa). Nakon raznih žalbi konačno su registrovani, ali im je od tog momenta jedva preostalo vremena za kampanju. Nijedan od aplikanta nije izabran. Zbog ove kasne registracije pridružili su se predizbornoj kampanji i bili su u mogućnosti voditi kampanju znatno kraće vremensko razdoblje od ostalih kandidata ili nisu bili uopšte bili u mogućnosti voditi kampanju.</p> <p>Novo pitanje koje se odnosi na blagovremenu registraciju kandidata: vidi paragraf 90 presude i slijedeće paragrafe. Vidi i Kodeks dobre prakse o izbornim pitanjima Venecijanske komisije.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. Protokola br. 1 uz Konvenciju.</p>
<p>Član 6.</p>	<p>Yankov v. Bulgaria</p>	<p>Isključenje aplikanta iz notarske službe zbog njegove krivične osude.</p> <p>Automatsko isključenje. Prema domaćem zakonu ne postoji mogućnost da se takva odluka preispita. Pitanje pristupa sudu.</p>

	<p>(dec.), no. 44768/10</p> <p>11. juli 2019. (otpremljena)</p> <p>Odjel V</p>	<p>Predmet pokreće pitanje da li je postojao "spor" oko "prava" koje je zajamčeno nacionalnim zakonodavstvom. Kompatibilnost <i>ratione materiae</i> (član 6. „građanskopravni aspekt“). Nedopuštena aplikacija.</p>
--	--	--

Sedmični pregled sudske prakse
15. – 19. juli 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 8	R.V. and Others v. Italy , br. 37748/13 18. juli 2019. Odjel I	Stavljanje djeteta pod starateljstvo. Uprkos tome što su mjere privremene prirode, djeca su u praksi bila u neprekidnoj brizi vlasti više od deset godina, što je umanjilo šanse da se aplikanti ikada ponovo spoje kao porodica. Predmet pokreće pitanje da li su domaće vlasti reagovale hitno i sa “naročitom pažnjom” koja bi se trebala koristiti u slučajevima koji se tiču dobrobiti djeteta. - Konačan pozitivan ishod za djecu nije sam po sebi dovoljan da umani važnost brzog i pažljivog postupanja u procesu donošenja odluka, odnosno da spriječi negativan uticaj vremena na odnos roditelj-dijete (vidi paragraf 106 presude). - Sud je izrazio zabrinutost zbog sistema koji omogućava da se povjeravanje šticejnika javnoj ustanovi, u sklopu zakonske "privremene mjere", a kao odgovor na situaciju "hitne potrebe", produžava neograničeno i bez određivanja vremenskog trajanja mjera ili obaveze njihovog sudskog preispitivanja, sa obimnim delegiranjem od strane sudova u korist socijalnih službi, i bez konačnog utvrđivanja roditeljskih prava (paragraf 107 presude). Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.
Član 11	Zulkuf Murat Kahraman v. Turkey , br. 65808/10 16. juli 2019. Odjel II	Pravo na slobodu okupljanja. Aplikant je oglašen krivim zbog učešća u demonstracijama. Postojanje „miješanja“ u pravo na slobodu okupljanja kada je aplikant negirao svoje sudjelovanje u demonstracijama. Pogledajte paragraf 45 presude za faktore koje treba uzeti u obzir prilikom razmatranja navedenog pitanja. Pravo da se ne inkriminira, iako nije posebno spomenuto u članu 6. Konvencije, opšte je priznat međunarodni standard. Neprihvatanje da krivična osuda predstavlja „uplitanje“ zbog činjenice da podnosilac predstavke negira bilo kakvu uključenost u sporna djela, bi u praktičnom smislu značilo da je aplikant lišen zaštite prema Konvenciji. Uporedite sa predmetom Kasparov and Others v. Russia , br. 21613/07, paragrafi 72-73 presude, 3. listopada 2013. Utvrđena povreda člana 11. Konvencije.
Član 6	Júlíus Þór Sígurbórsson v. Iceland , br. 38797/17 16. juli 2019. Odjel II	Izmjena presude na štetu optuženog. U prvostepenom krivičnom postupku aplikant je oslobođen od optužbe da je počinio krivično djelo za koje se teretio optužnicom. U postupku pred Vrhovnim sudom, Vrhovni sud je ukinio oslobađajuću presudu i aplikanta oglasio krivim. Odluka Vrhovnog suda je donesena na osnovu ocjene dokaza izvedenih pred nižestepenim sudom, bez saslušanja stranaka ili svjedoka. Vidi paragrafe 34-38 i paragrafe 42 i 43 presude. Utvrđena povreda člana 6. Konvencije (krivičnopravni aspekt).

<p>Član 11</p> <p>Član 14</p> <p>Član 34</p> <p>Član 35, stav 3.</p>	<p>Zhdanov and Others v. Russia, br. 12200/08 i dr.</p> <p>16. juli 2019.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Odbijanje registracije LGBT udruženja.</p> <p>Zloupotreba prava na podnošenje pojedinačne predstavke od strane jednog aplikanta zbog toga što je na društvenim medijima dao uvredljive komentare o Evropskom sudu za ljudska prava i njegovim sudijama, kao reakcija na presudu Suda u drugom njegovom predmetu. Vidi posebno paragrafe 85 i 86.</p> <p>Pitanje odbijanja registracije udruženja osnovanih radi promicanja i zaštite prava LGBT osoba. Prvi predmet ove vrste.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Procjena legitimnog cilja, paragrafi 151-160 presude. - Pozitivne obaveze država za zaštitu manjinskih udruženja, paragrafi 161-164 presude. - Primjena člana 34: Sud je često priznao pravo na podnošenje aplikacije neregistriranim organizacijama ili organizacijama koje su prestale postojati, ne ispitujući da li se prema nacionalnom zakonu smatra da li organizacija postoji u nekom obliku nakon raspuštanja društva ili odbijanja registracije: paragrafi 115 i 116 presude. <p>Član 14. u vezi s članom 11.: Odbijanje registracije LGBT udruženja stvorenih s ciljem obrane LGBT prava. Član 34.: Status žrtve udruženja u vezi diskriminacije na temelju spolne orijentacije: paragrafi 170-172 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. stav 1, člana 11 i člana 14 Konvencije.</p>
<p>Član 6. stav 2</p>	<p>Larrañaga Arando and Others v. Spain (dec.), br. 73911/16 i dr.</p> <p>Martínez Agirre and Others v. Spain (dec.), br. 75529/16 i 79503/16</p> <p>18. juli 2019. (otpremljena)</p> <p>Odjel III</p>	<p>Naknada štete žrtvama terorizma.</p> <p>Odbijanje zahtjeva aplikanta za naknadu štete zbog smrti članova njihovih porodica, žrtava terorističkih napada, zbog činjenice da su bili članovi ETA-e.</p> <p>Pitanje primjenjivosti člana 6. stav 2 Konvencije u konkretnom predmetu.</p> <p>Utvrđivanje veze između postupka za naknadu štete i bilo kojeg prethodnog krivičnog postupka.</p> <p>Aplikacija je odbačena kao nespojiva <i>ratione materiae</i> s odredbama Konvencije.</p>
<p>Član 6 stav 1</p>	<p>Rustavi 2 Broadcasting Company Ltd and Others v. Georgia, br. 16812/17</p>	<p>Nezavisnost i nepristrasnost sudija. Vlasnički spor.</p> <p>Predmet se odnosi na sudski spor o vlasništvu TV stanice. Aplikanti su televizijska stanica i njeni bivši vlasnici.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zbog iznimnih okolnosti predmeta, primijenjeno je pravilo 39 Poslovnika Suda u odnosu na prigovor aplikanta prema članu 10. Konvencije. Naime, određena je privremena mjera zabrane izvršenja domaće sudske odluke. - Sud podsjeća da ishod privatnopravnog spora sam po sebi ne uključuje odgovornost države prema članu 1. Protokola br. 1: paragrafi 309-311 presude.

	18. juli 2019. Odjel V	<p>- Član 6. (građanskopravni aspekt): Nezavisnost i nepristrasnost sudija koji su bili uključeni u parnični postupak u kojem se raspravljalo o pravu vlasništva. Objave na Facebooku (komentari na postupak) koje je objavila sudijina supruga: je li to konkretno ponašanje člana uže porodice na društvenim medijima uticalo na sudiju u vršenju njegove sudijske funkcije: Pogledajte paragrafe 340-345 presude.</p> <p>Navodni lični animozitet predsjednika Vrhovnog suda prema stranci zbog dešavanja koja su se dogodila prije više od 10 godina: paragraf 358 i slijedeće. Važnost činjenice da je sudsko vijeće činilo devet sudija koji su o predmetu odlučivali glasanjem i jednoglasno: uporedite sa predmetom Morice v. France [Veliko vijeće], vidi paragraf 363 presude.</p> <p>- član 18. u vezi s članom 1. Protokola br. 1 kada Sud nije utvrdio postojanje „miješanja“. Pogledajte paragrafe 315-317 presude.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 6. stav 1.</p>
--	-------------------------------	---

Sedmični pregled sudske prakse
22. – 26. juli 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 6	<p>Rook v. Germany, no. 1586/15</p> <p>25. juli 2019.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Pravo odbrane na pristup dokazima u krivičnom postupku.</p> <p>Protiv aplikanta je pokrenut krivični postupak. On je tvrdio da je tokom postupka njegov tim odbrane imao nedovoljan / neadekvatan pristup 45.000 audio datoteka, 34.000 tekstualnih poruka i 14 milijuna e-mailova i dokumenata koje su zaplijenili istražni organi. Krivičnopravni aspekt prava na pravično suđenje.</p> <p>Član 6., stav 3. (b): "Odgovarajuće vrijeme i mogućnost" za pripremu odbrane u takvom kontekstu: pitanje otkrivanja i pristupa elektronskim podacima u krivičnom postupku. Generalno, pristup digitalnim dokazima i novi izazovi koje postavljaju pitanje primjene načela pravičnosti (vidi također Sigurður Einarsson and Others v. Iceland, br. 39757/15, 4. juni 2019. godine).</p> <p>Nema povrede člana 6. stav 1 u vezi sa članom 6. stav 3 (b) Konvencije.</p>
Član 6	<p>Svanidze v. Georgia, no. 37809/08</p> <p>25. juli 2019.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Načelo neposrednosti u krivičnom postupku.</p> <p>Aplikant, doktor, optužen je da nije pružio hitno medicinsko liječenje pacijentu bez opravdanog razloga.</p> <p>Svjedoci, saoptuženi i vještaci saslušani su pred sudijom prvostepenog suda, koji je postupao kao sudija pojedinac. Ovog sudiju kasnije je zamijenio drugi sudija koji je aplikanta osudio. Dakle, presudu je donio sudija koji nije učestvovao u usmenom ispitivanju svjedoka, na osnovu transkripata sa saslušanja. Navodno kršenje načela neposrednosti u krivičnom postupku. Predmet je složen i uključivao je ispitivanje 17 svjedoka. Krivičnopravni aspekt prava na pravično suđenje.</p> <p>Pregled sudske prakse o ovom principu dat je u paragrafima 32 i 33 presude, dok je primjena ovih principa na predmet aplikanta dat u paragrafima 34-38 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. stav 1 Konvencije.</p>